

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 16/19/5505-16
EEČ: 2-39-228-2019

Liptovský Mikuláš 12.04.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v období odo dňa 06. 09. 2018 do 19. 12. 2018 neoprávnene obýval rodinný dom s prideleným súpisným číslom 34, nachádzajúci sa v obci XXXXX, okres XXXXX, ktorého výlučnou vlastníčkou je jeho bývalá manželka XXXXX, trvalo bytom XXXXX, okres XXXXX, t. č. XXXXX, okres XXXXX, a to aj napriek tomu, že ňou bol opakovane vyzývaný, aby priestory rodinného domu opustil, pričom súčasne, v dosiaľ bližšie nezistený deň vymenil na jeho vstupných dverách zámok, čím XXXXX bránil v riadnom užívaní rodinného domu,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Hrádku, na základe trestného oznámenia prijatého od XXXXX, uznesením zo dňa 04. 01. 2019,

sp. zn. XXXXX, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona a súčasne, podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, vzniesol obvinenie pre jeho spáchanie XXXXX. Vydanie rozhodnutia odôvodnil skutkovými zisteniami a skutočnosťami vyplývajúcimi zo spisového materiálu, ktorý bol v čase vydávania vyššie konkretizovaného rozhodnutia vo veci zabezpečený. Osobitne v tejto súvislosti poukázal na obsah trestného oznámenia, výpoveď podozrivého realizovanú v intenciách § 196 ods. 2 Trestného poriadku a zabezpečené listinné podklady, z ktorých vyplynulo, že Okresný súd XXXXX uznesením zo dňa 06. 09. 2018, vedeným pod sp. zn. XXXXX, s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňom 28. 09. 2018, schválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu XXXXX k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. 906, vedenom Katastrálnym odborom Okresného úradu XXXXX pre okres XXXXX, XXXXX, katastrálne územie XXXXX, teda okrem iného aj rodinného domu s prideleným súpisným číslom XXXXX, pôvodne podielovou spoluvlastníčkou XXXXX. Stalo sa tak na základe zloženia sumy 15.913,80 eur požadovanej súdnym exekútorom v súvislosti s plánovanou dražbou nehnuteľností.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatelia je jeho závažnosť nepatrná.

Podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru sa dopustí ten, kto protiprávne obsadí alebo užíva dom alebo byt iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní domu alebo bytu neoprávnene bráni.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe záverov dokazovania vykonaného policajtom v pomerne širokom rozsahu, keďže ku skutku okrem obvineného a svedkyne – poškodenej vypočul aj svedkov XXXXX, XXXXX a XXXXX a pre potreby trestného konania obstaral relevantné listinné podklady týkajúce sa ako exekučného konania vedeného proti obvinenému, tak komunikácie medzi ním a svedkyňou – poškodenou, došlo dodatočne k významnej zmene skutkových okolností prípadu. Obvinenému nebolo preukázané, žeby protiprávny stav vo vzťahu k nehnuteľnosti – rodinnému domu, ktorej bol v minulosti podielovým spoluvlastníkom a ktorého výlučnou vlastníčkou sa neskôr stala jeho bývalá manželka, v intenciách § 218 ods. 1 Trestného zákona udržiaval v období, pre ktoré mu bolo vznášané obvinenie. Z výpovedí ako svedkyne – poškodenej, tak, svedkov XXXXX, XXXXX a XXXXX, ako aj z povereným príslušníkom PZ zabezpečenej komunikácie medzi XXXXX a XXXXX vyplynulo, že svedkyňa – poškodená preukázateľne na opustenie nehnuteľnosti – rodinného domu užíwanej obvineným aj potom, čo sa dozvedel, že sa jej výlučnou vlastníčkou stala jeho bývalá manželka, tohto vyzvala výlučne dňa 17. 12. 2019. XXXXX, hoci reagujúc na predmetnú výzvu s nevôľou a v minulosti na požiadavky XXXXX, aby riešil a vyriešil otázku svojho bývania do budúcnosti aj krikom, tejto vyhovel a rodinný dom preukázateľne opustil dňa 19. 12. 2019. S prihliadnutím na vyššie uvádzané tak po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia došlo výkonom dokazovania v trestnom konaní dodatočne k zásadnému spochybneniu dôvodnosti jeho ďalšieho vedenia. V zmysle § 2 ods. 10, 12 Trestného poriadku, s odkazom na obsah úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona bolo pritom v súvislosti s rozhodovaním vo veci potrebné ďalej prihliadnuť aj na skutočnosť, že v prípade obvineného ide o osobu trpiacu viacerými vážnymi ochoreniami, ako aj na postoj svedkyne – poškodenej,

bývalej manželky XXXXX, ktorá mu po opustení rodinného domu s prideleným súpisným číslom 34, nachádzajúceho sa v obci XXXXX, okres XXXXX, umožnila prechodne bývať v byte, ktorý má v nájme, nachádzajúcom sa na adrese: XXXXX 790, okres XXXXX, aby neskôr zaplatila pomernú časť nájomného za pobyt obvineného na ubytovni v XXXXX, okres XXXXX. Vzhľadom na podstatnú zmenu v skutkových okolnostiach, ku ktorej došlo po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia je potrebné konštatovať, že v miere výraznej pre rozhodnutie bolo obmedzené obdobie, po ktoré XXXXX preukázateľne protiprávne užíval nehnuteľnosť – rodinný dom, aktuálne vo výlučnom vlastníctve svedkyne – poškodenej. Pôvodne tak, z obdobia viac, ako troch mesiacov (06. 09. 2018 – 19. 12. 2018) bolo preukázané a dokázané, že obvinený sa po trestnoprávne významnej výzve svedkyne – poškodenej v nehnuteľnosti – rodinnom dome v jej výlučnom vlastníctve zdržiaval do 19. 12. 2018, kedy predmetnú nehnuteľnosť opustil. Pre prípadné vyvodzovanie jeho trestnoprávnej zodpovednosti je pritom nevyhnutné nahliadať na vec komplexne a vziať v úvahu všetky relevantné skutočnosti. Napĺňanie predmetnej požiadavky tak s odkazom na obsah úpravy § 215 ods. 1 písm. b), ods. 4 Trestného poriadku vedie prokurátora nevyhnutne k záveru, že s ohľadom na okolnosti prípadu sú dva dni (17. 12. 2018 – 19. 12. 2018) lehotou, či obdobím primeraným pre obstaranie si nevyhnutných osobných záležitostí obvineným, predovšetkým potom vyriešenia otázky miesta jeho ďalšieho pobytu. Vyššie konkretizovaný záver sa potom stáva objektívnou prekážkou v možnosti ďalej viesť proti XXXXX trestné stíhanie pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona. Motív konania páchatela, ako aj motív konania svedkyne – poškodenej, čo sa obdobia, v ktorom XXXXX mohol mať a nepochybne aj mal vedomosť o tom, že reálne hrozí výkon rozhodnutia predajom jeho podielu na predtým spoločnej nehnuteľnosti – rodinnom dome, sa pritom nepodarilo preukázať v dostatočnom rozsahu pre prípadné vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti pri právnej kvalifikácii skutku, ktorého spáchanie je obvinenému kladené za vinu. Svedkyňa – poškodená síce opakovane obvineného kontaktovala, či už formou telefonátov, krátkych textových správ alebo osobne, preukázateľne a v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 Trestného zákona ho však na opustenie rodinného domu vyzvala až dňa 17. 12. 2018. Snahy, aj preukázateľné, svedkyne – poškodenej ľudsky riešiť ďalší osud jej bývalého manžela, čo sa jeho bývania do budúca týka, nie je možné bez ďalšieho zamieňať s verbalizáciou požiadavky, aby rodinný dom, ktorý mu už viac spoluvlastnícky nepatrí, opustil. S odkazom na ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, v spojení so znením § 218 ods. 1 Trestného zákona a podstatnými skutkovými okolnosťami prípadu je potrebné zároveň konštatovať, že zákonodarca pri úprave zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru nepracuje s lehotami, či obdobím, po ktoré má konanie páchatela tohto trestného činu trvať. Tým ponecháva na úvahu orgánom činným v trestnom konaní, čo sa prípravného konania týka, v akej dĺžke obdobia vzhľadom na naplnenie skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, za súčasného vylúčenia možnosti použitia úpravy § 10 ods. 2 Trestného zákona v tej, ktorej konkrétnej trestnej veci. V súvislosti s trestným stíhaním vedeným proti XXXXX pritom prokurátor dospel na základe vykonaného dokazovania k presvedčeniu, že napriek formálnemu naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bolo XXXXX vznesené obvinenie, je spravodlivé a správne v jeho prípade uplatniť obsah ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Súčasne sa potom javí byť nespravodlivým a nesprávnym vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť obvineného bez prihliadnutia na jeho zdravotný stav, dĺžku doby, po ktorú XXXXX rodinný dom po výzve svedkyne – poškodenej na jeho opustenie ešte obýval, ako aj samotný postoj jeho bývalej manželky, ktorá sa jednak na trestnoprávne v zmysle § 218 ods. 1 Trestného zákona významnú výzvu odhodlala až dňa 17. 12. 2018, jednak obvinenému umožnila v ňou obývanom byte bývať a za bývalého manžela uhradila časť nákladov spojených s jeho ubytovaním v Liptovskom Hrádku.

Pre úplnosť, s odkazom na charakter meritórneho rozhodnutia, je potrebné ešte spomenúť, že prokurátor nevyhnutnú pozornosť venoval aj správaniu sa obvineného, či už dňa 17. 12. 2018 alebo aj v iných dňoch, v ktorých sa v osobnom kontakte so svedkyňou – poškodenou riešila otázka bývania XXXXX. Ten pritom opakovane reagoval neprimerane, čo vyvolalo požiadavku vyriešiť otázku, či prípadne mohol konať spôsobom naplňajúcim zákonné znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Kladné zodpovedanie tejto otázky by pritom viedlo k odlišnému vybaveniu veci, a to postupom podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku. V tejto súvislosti však prokurátor opätovne vec posúdil komplexne a vo všetkých podstatných a pre rozhodnutie relevantných súvislostiach a dospel k záveru, že vybavenie veci v intenciách § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je primeraným. V tomto smere vychádzal zo záveru, že obvinený situácie, v ktorých sa svedkyňa – poškodená pokúšala riešiť jeho bývanie do budúca bral úkerne, hoci je potrebné poznamenať, že jeho postoj bol dôvodným len v časti s tým, že jeho správanie v pre neho vyhrotených situáciách síce aj XXXXX vnímala ako nevhodné a nedôvodné, súčasne však nie ako bezprostredne ohrozujúce, či spôsobilé naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Predmetný záver je možné vyvodiť z obsahu ňou podaného trestného oznámenia, ako aj opakovaných výpovedí ňou uskutočnených v rámci trestného konania.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor